

I praktiken: Ou Ning

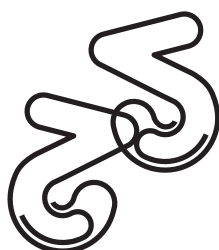
Tisdag 10 juni, 17.00
Iaspis/Konstnärskommittén; Projektrummet
Maria Skolgata 83, Stockholm

In Practice: Ou Ning

Tuesday June 10, 5 pm
Iaspis/Konstnärskommittén; Projektrummet
Maria Skolgata 83, Stockholm

I PRAKTIKEN: OU NING

IN PRACTICE: OU NING

I praktiken:

I praktiken: är en del av Iaspis programverksamhet inom formområdet där vi i en serie presentationer belyser olika aspekter av konstnärlig praktik. Med syfte att skapa ett tvärdisciplinärt forum för diskussion och kunskapsutbyte kommer vi att lyfta fram och diskutera exempel på förhållningssätt och metoder hämtade från olika discipliner och sammanhang.

I praktiken: Ou Ning är producerat av Iaspis, Konstnärsnämndens internationella program för bild och formkonstnärer. Projektledare: Magnus Ericson; projektkoordinator: Sara Teleman; text och intervju: Magnus Ericson och Ou Ning; grafisk design: Jonas Williamsson och Martin Frostner; översättning Hans Olsson. Tack till Cecilia Anderson, curator för utställningen *On Cities*, Arkitekturmuseet, Stockholm 2008.

In Practice:

In Practice: is part of Iaspis's programme in the field of applied arts, where we put the focus on different aspects of the artistic practice in a series of presentations. With the aim of creating an interdisciplinary forum for discussions and exchange of knowledge, we will highlight and discuss approaches and methods in various disciplines and contexts.

In Practice: Ou Ning is produced by Iaspis, the Swedish Arts Grants Committee's international program for visual artists. Project Manager: Magnus Ericson; project coordinator: Sara Teleman; text and interview: Magnus Ericson and Ou Ning; graphic design: Jonas Williamsson and Martin Frostner; translation: Hans Olsson. Thanks to Cecilia Andersson, curator of the exhibition *On Cities*, the Swedish Museum of Architecture, Stockholm 2008.

Iaspis

Konstnärsnämndens internationella
program för bild- och formkonstnärer

The Swedish Arts Grants Committee's
international program for visual artists

Maria Skolgata 83
118 53 Stockholm, Sweden
+46 (0)8–50 65 50 00
www.iaspis.com

I praktiken: Ou Ning

Tisdag 10 juni, 17.00
Iaspis/Konstnärskommittén; Projektrummet
Maria Skolgata 83, Stockholm

En föreläsning med den kinesiske designern, konstnären, curatören, filmskaparen och skribenten Ou Ning. Föreläsningen följs av ett samtal med journalisten och författaren Ulrika K Engström. I samband med föreläsningen visas även två filmer av Ou Ning.

Program

17.00	Visning av <i>Meishi Street</i> (85 min, färg, DVD, 2007)
18.30	Föreläsning och samtal
ca. 19.30	Visning av <i>San Yuan Li</i> (40 min, svartvit, DVD, 2003)

Föreläsning på engelska
Fritt inträde

In Practice: Ou Ning

Tuesday June 10, 5pm
Iaspis/Konstnärskommittén; Projektrummet
Maria Skolgata 83, Stockholm

A lecture with the Chinese designer, artist, curator, filmmaker and writer Ou Ning. The lecture is followed by a conversation with the journalist and writer Ulrika K Engström. Two films directed by Ou Ning will also be screened.

Programme

5 pm	Screening of <i>Meishi Street</i> (85 min, colour, DVD, 2007)
6.30 pm	Lecture and conversation
ca. 7.30 pm	Screening of <i>San Yuan Li</i> (40 min, b/w, DVD, 2003)

Lecture in English
Free admission

Ou Ning

Ou Ning är designer, konstnär, curator, filmskapare och skribent. Han startade U-thèque, en oberoende film- och videoorganisation och Alternative Archive, en plattform för alternativa kulturella aktiviteter. Han föddes 1969, har bott och arbetat i Guangzhou fram till september 2007 då han flyttade till Peking.

Ou Ning rör sig fritt mellan konst, design, arkitektur och urbana undersökningar i sin gränsöverskridande praktik. Som grafisk designer är han mest känd för sin inflytelserika bok *New Sound of Beijing* (1999) som hjälpte till att definiera huvudstadens framväxande rockscen samt den experimentella tidskriften *Bie Ce* (2000–2006) som han redigerade och formgav för Modern Media Group (en av Kinas mest framgångsrika oberoende tidskriftsutgivare). Som curator startade han den stora turnerande biennalen *Get It Louder 2005* och organiserade en ljudinstallation på *China Power Station: Part I*, Serpentine Gallerys utställning på Battersea Powerstation i London.

Som konstnär har han organiserat urbana undersöknings- och dokumentationsprojekt. Tillsammans med konstnären Cao Fei skapade Ou Ning *San Yuan Li*, ett videoporträtt om en by i staden i Guangzhou, visat på 50e Biennalen i Venedig (2003); MoMA, New York (2004); Mori Museum, Tokyo (2005); House of World Culture, Berlin (2006). Ou Ning och Cao Fei's projekt är samarbeten där man involverar videokollektiv, aktivister och boende, alltid med ett djupt respektfull hållning gentemot de samhällen och människor man engagerar. Med stöd från Kulturstiftung des Bundes kunde de 2005 sätta igång ett projekt där filmare, fotografer, musiker och ljudkonstnärer undersökte och dokumenterade Da Zha Lan, ett slumområde nära Tian'anmentorget i Peking. Da Zha Lan-projektet har presenterats på NAI, Rotterdam (2006); ZKM, Karlsruhe (2006); MoMA, New York (2006); San Francisco Art Institute (2007) och i utställningen *On Cities* på Arkitekturmuseet i Stockholm. Till den första biennalen för arkitektur och urbanism i Shenzhen, sammanställd av Yung Ho Chang, skapade Ou Ning *Borders, Illegal Zones and Urban Villages*, ett montage av tre olika fenomen som snabbt sprider sig i det samtida Shenzhen – ett resultat av stadens unika historia som Kinas mest produktiva ekonomiska frizon.

Ou Ning

Ou Ning is a designer, artist, curator, filmmaker and writer. He is the founder of U-thèque, an independent film and video organization and Alternative Archive, a platform for alternative cultural activities. He was born in 1969, lived and worked in Guangzhou until September 2006, when he moved to Beijing.

Ou Ning moves freely between the contexts of art, design, architecture and urban research in his border-crossing practice. As a graphic designer, Ou Ning is perhaps best known for his seminal book *New Sound of Beijing* (1999) which helped define the capital's emerging rock scene and the experimental magazine *Bie Ce* (2000–2006) he edited and designed for Modern Media Group (one of Mainland China's most successful independent print media operations). As a curator, he co-founded the large-scale touring biennale *Get It Louder* in 2005 and in the exhibition *China Power Station: Part I* he organized a sound project at Battersea Power Station (Serpentine Gallery, London 2006).

As an artist, he has organized such urban research and documentation projects as *San Yuan Li* (together with the artist Cao Fei), a video portrait of a village in the city in Guangzhou showed at 50th Biennale di Venezia (2003); MoMA, New York (2004); Mori Museum, Tokyo (2005); House of World Culture, Berlin (2006). Ou Ning and Cao Fei's projects are collaborative, working with video collectives, activists and residents, always deeply respectful of the communities they engage. In 2005 they received support from Kulturstiftung des Bundes and initiated a project where a group of filmmakers, photographers, musicians and sound artists researched and documented Da Zha Lan, a slum near Tian'anmen Square in Beijing. The Da Zha Lan project has been showed at NAI, Rotterdam (2006); ZKM, Karlsruhe (2006); MoMA, New York (2006); San Francisco Art Institute (2007) and in the exhibition *On Cities* at the Swedish Museum of Architecture in Stockholm. For the first Shenzhen Biennale of Urbanism/ Architecture curated by Yung Ho Chang, Ou Ning created *Borders, Illegal Zones and Urban Villages*, a montage of three genres of space that proliferate in contemporary Shenzhen as a result of its unique history as China's most productive of special economic zones.

In practice:
Ou Ning

Intervju

Magnus Ericson: Du är grafisk formgivare och konstnär men också curator, filmskapare och författare. Kan du berätta lite om din bakgrund?

Ou Ning: Jag är född 1969, samma år som Woodstockfestivalen hölls i delstaten New York och som Kinas kulturrevolution gick in på sitt tredje år. Jag betraktar mig som en 60-talsperson eftersom jag senare i livet blev djupt influerad av det andliga arvet från den globala proteströrelsen trots att jag inte föddes förrän i slutet av den epoken. Från 1989 till 1993 läste jag på universitet i Shenzhen, Kinas första ekonomiska frizon. Mitt huvudämne var masskommunikation. Men redan vid 16 års ålder hade jag börjat skriva dikter och medan jag gick på universitetet deltog jag i den kinesiska samtidspoesins Nya vågen-rörelse. Jag fortsatte skriva och publicera tills jag var 26 år, då jag gick över till musiken.

Jag organiserade många musikframträdanden i Shenzhen och Guangzhou, de två största städerna i södra Kina, främst för att sprida Pekings framväxande rockscen till södra Kina. Jag tog även in avantgardemusiker från USA, Europa och Japan till Peking via Hongkong. Jag ärvde traditionen med oberoende organisationer och undergroundpublikationer från de tidiga poesirörelserna. Jag startade en musikorganisation som heter *New Masses*. Jag organiserade konserter samtidigt som jag skrev musikrecensioner, publicerade undergroundmusiktidningar och lanserade den oberoende musikkulturen. Jag blev fascinerad av anarkismen.

Vid den tiden kom Macintoshdatorerna in på den kinesiska marknaden. För att möta behovet från oberoende förlagsverksamhet lärde jag mig grafisk formgivning. Jag gillade David Carsons och Vaughan Olivers stil eftersom båda gjorde arbeten för musiktidningar och skivbolag. 1999 publicerade jag *New Sound of Beijing*, som handlar om musikkulturen som uppstod i Peking, influerad av den globala informationen från internet. Det blev frukten av mitt första grafiska formgivningsarbete. Sen fick jag många beställningar på designarbeten från kinesiska samtidskonstnärer, konstmuseer, gallerier, media, förläggare och internationella utställningar.

Mitt filmintresse väcktes av pirat-dvd-skivor – stor variation och nästan gratis. Det hjälpte mig att genomföra mina filmhistoriska studier. Jag grundade filmorganisationen U-thèque, där vi visade och diskuterade film och publicerade oberoende filmtidningar. 2003 ordnade jag så att medlemmarna kunde göra en film. Den handlade om *San Yuan Li*, den största stadsbyn i Guangzhou. Projektet var

Interview

Magnus Ericson: You are a graphic designer and an artist but also a curator, filmmaker and writer. Please tell me a little about your background?

Ou Ning: I was born in 1969, when the Woodstock Music Festival was held in New York State and China's Cultural Revolution entered its third year. I like to categorize myself as a 60s person because later in life I was deeply influenced by the spiritual heritage of the protest movement around the world, although I didn't come to life until the end of it. From 1989 to 1993, I studied at a university in China's first Special Economic Zone, Shenzhen. My major was Mass Communication. Yet, already at the age of 16, I started to write poems and when at university I participated in the New Wave movement of Chinese contemporary poetry. My literary creation and publication activities lasted until I was 26 years old. From then on, my interests switched to music.

I organized many music performances in the two largest cities in the south of China, Shenzhen and Guangzhou, mainly to spread Beijing's emerging Rock'n'Roll movement to the south. At the same time, I also brought avant-garde musicians of the US, Europe and Japan to Beijing via Hong Kong. I inherited the tradition of independent organization and underground publication from early poetic movements. The music organization I founded is called *New Masses*. I was organizing music concerts and at the same time writing music reviews, publishing underground music magazines and promoting the independent music culture. I became fascinated by anarchism.

At that time, Macintosh computers entered China's market. In order to meet the needs of independent publication I taught myself graphic design. I liked the styles of David Carson and Vaughan Oliver because they were both serving at music magazines and record labels. In 1999 I published *New Sound of Beijing*. It concerns the band culture that arose in Beijing that was influenced by global information from the internet. That's the fruit of my first graphic design test. After that, large numbers of China's contemporary artists, art museums, galleries, media, publishers and international exhibitions began to commission design works from me.

My interest in film comes from pirate DVDs – much variety and costs almost nothing. This helped me complete my own study of film history. I founded the film organization U-thèque

en del av *Zone of Urgency*, en utställning curerad av Hou Hanru som en del av Venedigbiennalen 2003. Det var också då jag började bli konstnär och blev inblandad i samtidskonsten. Som ett resultat av att jag var med i utställningar började jag också fungera som curator. 2005 och 2007 initierade och ledde jag två *Get It Louder*-utställningar.

Magnus Ericson: Kan du berätta lite kort om dina viktigaste projekt för närvarande?

Ou Ning: Jag arbetar på en konst- och designutställning som beställts av Nike. Den ska äga rum under OS i Peking. Sen kommer jag att fokusera på publikationer. Jag har börjat samarbeta med ett officiellt förlag i Kina och ska ge ut den kinesiska versionen av Hou Hanrus *On The Mid-Ground* och Hans Ulrich Obrists *don'tstopdon'tstopdon'tstop*. Jag är gästredaktör och art director för båda dessa böcker och ska borgen för kvaliteten genom att övervaka redigeringen, översättningen, formgivningen och tryckningen. Jag ska också skriva en bok om Kinas nya generation konstnärer och formgivare och ge ut den tillsammans med arkivmaterial från *Get It Louder*-utställningarna 2005 och 2007.

6 Ett annat projekt som jag har planerat en längre
6 tid handlar om byggnation och livet på landsbygden i byarna i Yixianområdet (nära berget Huang) i Anhuiprovinserna. Jag anser att åren av urbanisering i Kina inte bara har slukat åkermark utan även dränerat landsbygdens mänskliga resurser. Städernas välfärd vilar på byarnas utarmning. I en sådan situation när förhållandena mellan staden och landsbygden har kastats om, skulle man kunna gjuta nytt liv i dessa glömda områden om stadseliten flyttade tillbaka till landsbygden och tog med sig sitt kapital, kultur och mänskliga resurser. Jag ska syssla med forskning och utbildning om äldre arkitektur och landsbygdssamhällen tillsammans med poeter, konstnärer, formgivare och arkitekter, och genomföra en rad experiment om folkkonst, ekologisk arkitektur och organiskt jordbruk. Resultatet av våra ansträngningar kommer att visas i publikationer, på webbsidor och i utställningar.

Magnus Ericson: Du är aktiv inom många olika konstnärliga områden (och som curator rör du dig fritt mellan konst och design). Hur ser du på förhållandet mellan konst och design?

Ou Ning: Jag gör aldrig någon medveten åtskillnad mellan konst och design i min egen kreativa utövning. Mina verk definieras ibland som konst, ibland som design, och ibland som andra saker. Därför kan samma verk förekomma både i konst- och

where we screened and discussed films and published independent film magazines. In 2003, for the first time, I arranged for the members to shoot a film. We were concerned about the largest urban village in Guangzhou, *San Yuan Li*. The project was part of *Zone of Urgency*, an exhibition curated by Hou Hanru as part of the Venice Biennale that year. This was also the starting point of me becoming an artist and getting involved in contemporary art. As a result of participating in exhibitions I also started to play the role of curator. In 2005 and 2007 I founded and directed two *Get It Louder* exhibitions.

Magnus Ericson: Can you briefly tell me about some of your most important projects right now?

Ou Ning: I'm preparing an art and design exhibition commissioned by Nike. It will take place during the Olympics in Beijing. Later I will focus on publications. I have started collaborating with an official publisher in China and will publish the Chinese version of Hou Hanru's work, *On The Mid-Ground* and Hans Ulrich Obrist's *don'tstopdon'tstopdon'tstop*. I'm the guest editor and art director of both books and will ensure their quality by supervising the editing, translating, design and printing. I will also write a book about China's new generation of artists and designers and will publish it with the archives of the *Get It Louder* exhibitions from 2005 and 2007.

Another project that I've been planning for a long time concerns rural construction and the practice of rural life in the villages of Yixian (close to Mount Huang) in Anhui Province. I believe that the years of China's urbanization have not only consumed the farmland of rural areas but also hollowed out the human resources in rural society. The prosperity of cities is based on the desertion of the villages. Under such a reality of China's reversal of the positions of urban and rural areas, if elites in urban areas flow back to rural areas and plant the urban capital, culture and human resources into rural areas it will help to revive these forgotten lands. I will do research and education on older architecture and rural tribal society with poets, artists, designers and architects and will carry out a series of experiments on folk arts, ecologic architecture and organic agriculture. You will see the result of our practices in publications, on websites and in exhibitions.

Magnus Ericson: You are active within various

In practice:
Ou Ning

designutställningar. Att skilja på konst och design är att tillmötesgå kraven från de traditionella sociala uppdelnings- och verksamhetssystemen och även kraven från distributionsintressena. Social uppdelning uppstår när enkel social produktion utvecklas och kompliceras. Folk utarbetar olika specialiteter i komplicerade sociala verksamheter och börjar samtidigt resa murar för att skydda sina egna intressen. Med utvecklingen av internet och den fria spridningen av information har det blivit lättare för folk att själva lära sig saker och uppdatera sin kunskap. Teknikdemokrati och gemenskapskoncept blir allt populärare. Olika fält börjar smälta ihop med varandra. Tvärdisciplinära experiment är det som gäller i dagens kreativa verksamhet. Alla dessa fenomen antyder att det är passé att insistera på en åtskillnad mellan konst och design.

Magnus Ericson: Du har varit inblandad i olika projekt som handlat om alternativa kulturaktiviteter. Du har organiserat urbana undersöknings- och dokumentationsprojekt som *San Yuan Li*. Hur ser du på konstens och designens roll när det gäller att förändra samhället och politiken?

Ou Ning: Samhällsförändring är en väldigt komplicerad process. Det kan inte göras individuellt. Folk kritiserar ofta konstnärer och designers för att de vill förändra samhället men inte har förmåga att göra det. Men vi ska inte se ner på individuella ansträngningar, särskilt inte på konstnärers och formgivares framsynthet och verk. Samhället utvecklas genom att man gör små framsteg. Som representanter för avancerade mänskliga idéer bör konstnärer och designers bry sig om samhället och pressa fram historien genom sina uppriktiga praktiker.

När jag inledde *San Yuan Li*-projektet 2003 ansågs det allmänt att detta område var en plåga för samhället med dess höga densitet, invånarnas komplicerade bakgrunder och den höga kriminaliteten. Genom intervjuer, forskning och dokumentation lärde vi oss inte bara om *San Yuan Lis* problem, som beror på marksystemet, utan också om skönheten i denna stadsby: Den bevarar landsortsbefolkningens samhällsstrukturer och livsstilar, och blir därmed ett tvärsnitt som skiljer sig från stadsområden; det är ett kvarter som är aktivt dygnet runt och dess höga densitet, dess många funktioner och den brokiga blandningen kan tillfredsställa invånarnas samtliga behov; den tar emot stadens immigranter och de lågavlönade, är en buffertzona mot mainstreamsamhället och lindrar potentiella konflikter som uppstår i och med gapet mellan fattiga och rika och klasskillnaderna. Genom texter, publikationer och dokumentärfilmer fick vi folk att omvärdera

fields of artistic practice (and as a curator you move freely between art and design). How do you see the relationship between art and design?

Ou Ning: I never deliberately differentiate between art and design in my own creative practices. My works are sometimes defined as art, sometimes as design, and sometimes as other things. Therefore, it happens that the same work will participate in both art exhibitions and design exhibitions. To separate art and design is to meet the needs of traditional social division and operation systems and also the needs of the distribution of social interests. Social division arises during the process when simple social production develops and gets complicated. People develop different specialties in complicated social operations and at the same time start to build up ramparts to protect their own interests. However, today, with the development of the internet and the free circulation of information, it's more convenient for people to learn and update their knowledge by themselves. Technology democracy and community concepts are winning popularity. Different fields start to merge with one another. And crossover experiment becomes the trend of today's creation. All these phenomena indicate that to insist on the difference of art and design is quite outdated.

Magnus Ericson: You have been involved in different projects that deal with alternative cultural activities. You have organized urban research and documentation projects such as *San Yuan Li*. How do you see the role of art and design when it comes to social and political change?

Ou Ning: Social transformation is a very complicated process. It can't be done individually. People often criticize artists and designers because they have the desire to transform society but have no power to realize it. But we shouldn't look down on the efforts of individuals, especially the foresights and creations of artists and designers. The evolvement of society is composed of these small steps of progress. As the representatives of the advanced notions of human, artists and designers should have concerns about society and push the history forward by their earnest practices.

When I started the *San Yuan Li* project in 2003, the mainstream point of view was that this area was a pain in the backside for the society with its high density, complicated backgrounds of residents and high rate of criminals. By inter-

stadsbyarnas kulturella värde. Efter 2004 började många arkitekter, stadsplanerare, stadsforskare och arkitektur- och konstutställningar ägna sig åt fenomenet stadsbyar. Jag tror att detta kommer att få en stor betydelse för bevarandet, administrerandet, återuppbyggnaden och utvecklingen av stadsbyar som är mycket vanliga i Kinas städer.

Senare under 2005 började jag ägna mig åt Peking slumområde Da Zha Lan. I viss mån förändrade vårt arbete folks inställning till sådana fattiga områden. Med det självförtroende som jag fått av min verksamhet tror jag definitivt att konstaktiviteter kan förändra samhället.

19–21 maj, 2008, via e-post mellan Stockholm and Peking

views, research and documentation, we not only learnt about *San Yuan Li's* problems, due to the land system, but also about the beauty of this urban village: It preserves the social structure and life style of rural tribes, which provides us with a multi-unit ecologic sample that differs from urban areas; it's a neighborhood that is active 24 hours a day and its high density, multifunction and miscellaneity can satisfy all the needs of its residents; it accepts the city's immigrants and those on low-incomes, provides them with a cushion area in mainstream society and eases up the potential conflicts that result from the gap between the poor and the rich and class differences. Through writing, publications and documentary film, we prompted people to reconsider the cultural value of urban villages. After 2004 large numbers of architects, urban planners, urbanism scholars and architecture and art exhibitions began to concern themselves with the phenomenon of urban villages. I believe this will have deep influence on the preservation, administration, reconstruction and development of urban villages which widely exist in the cities of China.

Later in 2005, I began to pay attention to Beijing's slum, Da Zha Lan. To some extent our work changed people's views of such a poor neighborhood. With the confidence gained by my practices I believe art activities can definitely change society.

May 19–21, 2008, via emails between Stockholm and Beijing

In practice:
Ou Ning